

Ord om vi for at fri os fra en Sygdom, skulde paaføre os den Landeplage som vi nu ere i Færd med at diktere os ved dette Lovforslag. Jeg tror at denne Side af Sagen ogsaa bør tages under alvorlig Overveielse i det eventuelle Udvalg. Det er jo givet, at hvis dette Forslag skal ophøies til Lov i den Form det nu har, vilde det i det praktiske Liv fremkalde store Vanstueligheder. Enkelte af dem ere paapegede, og det er ikke min Mening at gjentage Alt, hvad der paa de forskjellige Omraader er berørt, men kun ganske kort give mit Tilskud, til hvad der allerede er nævnt. Det er min Mening, at vi ikke maa paalægge os Landmænd større Udgifter og større Ulemper end absolut nødvendig. Ulemperne vilde jo ikke blive ringe for de Mænd, hvis Besætning bliver truffen af en af de hernævnte saakaldte smittonne Sygdomme. Vi have f. Ex. forekommer det mig, en mærkelig Bestemmelse i Lovforslaget. Det kan nemlig indtræffe, at en Mand en stjerne Dag i sin Stald kan je en Dyrlæge, der i Henhold til den ham givne Bemyndigelse viebliffelig kan tage Besætningen under Kommando og kan udstede Ordre, hvorefter Bedkommende saa har at rette sig. Der staar nemlig i § 4: „Funder Dyrlægen, at noget af ham underjagt Dyr er angrebet af en af de i § 2 omnævnte Sygdomme, eller er der overveieude Sandhynlighed derfor, skal han, hvad enten han er tiltaldt af Cieren eller udsendt af Politimesteren, eller han paa anden Maade er bleven opmærksom paa Dyrets Tilstand, hurtigt muligt foranledige“ osv. Med andre Ord, man kan efter min Mening gjengive denne lange Sætning kortelig saaledes: En Dyrlæge kan, enten han er tiltaldt eller han paa anden Maade er bleven opmærksom paa at et Dyr er bleven angrebet af en af disse Sygdomme — althaa uden at være tiltaldt, thi der staar jo „eller paa anden Maade“ — en stjerne Dag i Henhold til den ham givne Bemyndigelse foretage alle disse Foranstaltninger. Det er en af de Ulemper, der vil fremkomme, ganske vist af en maaste mildere Art, men det er dog en ubehagelig Ulempe. Saa er der af forskjellige Taler nævnt, hvad der jo næsten er meningsløst, at der kan paalægges En visse Forpligtelser f. Ex. at syge Dyr skulle fjernes fra Andres Græsgange. Det forekommer mig nok, at det kunde være skrevet paa en hel anden Maade; men at man endog skulde gaa saa vidt, som det ærede jagthyndige Medlem mente, at syge Dyr slet ikke maatte komme paa Græs, det vilde dog være en Bestemmelse, der vilde komme til at ramme Mange meget haardt. Saa er der

en Sag, som er af den allerstørste Betydning, og som blev fremdraget af det ærede Medlem for 9de Kreds, det er tuberkuløse Sygdomme. Hvorledes bliver en Mand stillet, der har tuberkuløse Sygdomme blandt sin Besætning, hvis dette Lovforslag ophøies til Lov, uden at der gjøres væsentlige Indskrænkninger paa mangfoldige Omraader i det? Han bliver saaledes stillet, at han ikke kan afhænde et eneste af sine Dyr til en Handelsmand uden at risikere at faae det tilbage. Det er givet, at der kan være Tuberkuløse i meget unge Dyr, der aldrig have vist Spor af denne Sygdom; det er givet, at Dyrlæger ikke kunne erkjende, om et Dyr lider af denne Syge eller ikke, ja, vi have Erfaring for, at de dygtigste Dyrlæger, der ere gaaede ud med den allerbedste Karakter og som sidde inde med en saadan Anerkjendelse for deres Virksomhed, saa de ikke kunne forlange den bedre, have taget feil af en Sygdom, hvad de selv senere have indrømmet, hvorledes i Alverden skulle vi Landmænd saa kunne være tjent med at være med til at underskrive en saadan Forpligtelse og med fort Barjel give vort Minde til en slig Bestemmelse? Det kunne vi paa ingen Maade. Hvad den ærede sidste Taler bemærkede om Kværte eller Kroupe vil jo i langt videre Udstrækning kunne gjøre sig gjældende overfor den af mig nævnte Sygdom. Der maa vi virkelig være saa forsigtige som mulig. Sandheden er, at vore Kvægbesætninger er ganske sikkert langt mere angrebne af denne Sygdom, end vi ville være ved (Afbrydelse af Th. Nielsen), navnlig i Randers Egnen siger det ærede Medlem her ved Siden af. Det er et stort Spørgsmaal, om den ikke for lang Tid siden har været langt mere udbredt i de Racer, der have været drevne for deraf at danne en udmærket konstant Walkerace. Man har endogsaa set det paa Tryk, at en særlig udmærket Race har været angrebet deraf (Afbrydelse af Th. Nielsen).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke henbende sig for meget til en enkelt Taler. Forhandlingen skal have en almindelig Karakter, og Taleren maa særlig vende sig til Formanden.

Grifftrup: Min Henvendelse blev fremkaldt ved Afbrydelse fra det ærede Medlem her ved Siden af, og jeg veed ikke af, at jeg har indtaget nogen forandret Front, men jeg skal nok, saa vidt muligt, rette mig efter den ærede Formands Anmodning; nu er jeg ogsaa lige frax færdig med, hvad jeg vil sige. Selvfølgelig er jeg enig med